

מסורת הש"ס

(א) [הוריות ד: ד:]
(ב) [הוריות ד: ד:] (ג) [הנהיג
חמש מינות ועשוהו לו
כאשר זמם לעשות נראה
לדעת מן הניסוח אלא
עיקר הגוי דלמיתא
בפרש"י מה מ"ל לאחיו,
(ד) [י"ג המומתין],
(ה) [לעיל נא. ע"ש],
(ו) [שם ב: ד:] (ז) [ע"ז יח:],
(ח) [שמות טו: ט] (ט) [ע"ז
יח: ד] (י) חגיגה טו:
(יא) [ועתה לו: ג] (יב) [ל'י
למך], (יג) [ל'י הגדה],
(יד) [דברים יג: ט] (טו) [דברים יג
טו: ט] (יז) [ויקרא ד: ט] הוא
דבור בפ"ע. ע"ל (טז) מן
ד"ה לרשות עד ד"ה מה
מ"ל שיק למתני לעיל פט,
(ק) כ"ז שאלו ע"י מדברי
פרש"י (ר) [ע"ז ואל: א:]

גליון הש"ס

מתני' כל ישראל יש להן
חלק. ע"י כמדות דף קג
ע"י מוס' ד"ה מומין:
שם האומר אין תחיית
המתים. ע"י קוטה ד"ה
ע"ל תורה כל: שם
החזקה את השם. ע"י
קוטה דף ה' ע"ל תורה:
י"ד ה"א. שבוטות דף לד
ע"ל מוס' ד"ה בלף:
נב' מרה כנגד מרה. ע"י
קוטה דף ח' ע"ז:

מוסף רש"י

ואין בוועלה בשריפה.
אלא כחן כשאר אשת איש
(מכות ב:). לאחריו ולא
לאחרות. ולא כאשר זמם
לעשות לאחיות, אלא ככל
שאר מינות שהיו הכהנים
אשה לאיש, חוממי אשה
נהגין חוממי איש, כגון
שהעידה שהרבה את
הנפש, שחללה את השבת,
נהגין במיתה, שלא מיעט
כאן לחומר אלא במקום שם
לקיים כהן הומה כמיתה
(דברים יט יט).
הדרן עלך אלו הן
הנחנקין

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

צ.

עין משפט
נר מצוה

א [מ"י פ"ט מה' יסודי
המורה ה"א ו' ג ד:]
פא ב מ"י פ"ט מהלכות
יסודי המורה ה"ג
וה"ה ויטונו לפי שעה
ע"ש:
א ג מ"י פ"ג מהלכות
משנה הלכה ה:
ב ד מ"י שם הלכה ו:

תורה אור השלם

1. ותיבא ההוא או חלם
הקלום ההוא יומת כי
דבר קרה על יד אלהים
המוציא אותם מארץ
מצרים והפך מבית
עבדים להדין מן הדרך
אשר צוה יי אלהים
ללכת בה ובערת הקרע
מקרבך: דברים יג ו
2. ונתתם את מקובחם
ושפרתם את מצבתם
ואשריהם תשרפון באש
ופסילי אלהיהם תגדעון
ואבדילם את שמם מן
הקיום ההוא:
דברים יב ג
3. ועשיתם לו כאשר
זמם לעשות לאחיו
ובערת הקרע מקרבך:
דברים יט ט
4. ועמדו כלם צדיקים
לעולם יירשו ארץ נצח
משעי מעשה יד
להתפאר:
ישעיהו ס כא
5. ויאמר אם שמעו
תשמע לקול יי אלהים
והקשר בעיני תעשה
ותאונת למצותיו ושמרת
כל חקיו כל המצוה
אשר שמת במצרים לא
אשים עליך כי אני יי
רפאך: שמות טו כו
6. ותפלה אליו ויתער
לו וישמע תחנתו
וירשעם: ירמיה
למלכותו וידע מנשה כי
יי הוא האלהים:
דברי הימים ב לג יג
7. ויאמר אלישע שמעו
דבר יי בה אמר יי בעת
מחר סאה סלת בשקל
וקטנים שיערים בשקל
בשער שמרון:
מלכים ב ז א
8. ועתה השליש אשר
לפך נשען על ידו את
איש האלהים ויאמר
הנה יי עשה ארבות
בשמים והנה ה' ידבר
הנה ויאמר הנבה ראה
בעיניך ומשם לא
תאכל:

לא כתיב: **מר נדאים** ליה כו'. לרצון בסקילה לרצי שמעון
בחנק ו' והוא הדין לרצון ולרצי המנונא. האי דנקט ר' שמעון רבותא
הוא כלומר ואפילו מחנק דרצי שמעון פטור וכ"ש מסקילה
דמחייבי ליה רצון בעוקר את הכל: **אם יאמר לך נביא**. המוחזק
עצור על דברי תורה הכל לפי
מקנת השעה כגון אליהו דזר הכרמל
בשחטיו חוץ: **נפנה הסודא ממשלה**
ג. כלומר אפילו תראה אותו נביא
מושל ועושה כלליו דכתיב (דברים
יג) ונתן אליך אות או מופת:
שחיתו נביא אמת. כגון חנניה
הנביא והאי ונתן אליך אות בעודו
נביא אמת יתן לך אות נבואה
אחרת ולנסוף כשיחזור להרשיע
יאמר לעצוד עצודת כוכבים וסמוך
עלי שהרי מוחזק אני על ידי אות
ומופת שנתתי לך כבר: **לרשום**
הצעל. כגון מסרה האז לשלוחי
הצעל ועדיין היא דרך ולא קרינן
זה בית אציה: **לאוסה מוסה**. שהיו
מחייבין את הנדון: **ובועל**. כלומר
וכל הבעלים ינדוין כמיתה הנבעלת
חוץ מבעל בת כהן: **מה ס"ל לאחיו**.
לכחוד כאשר זמם לעשות ולשמוק:
אם לו הוקשו. לצועל שהיו מחייבין
אותו חנק: **אם לה**. שמחייבין אותה
שריפה: **לאחיו ולא לאחוסו**. כל
היכל דבעדות מחייבין איש ואשה
ודינן חלוק כי הכל לו הוקשו:

הדרן עלך אלו הן הנחנקין

כל ישראל יש להם חלק
לעולם הבא.
מעיקרא איירי בלרצע מיתות ומפרש
ואולי להו לכולהו והדר מפרש הני
דלין להם חלק לעולם הבא: ה"ג
האומר אין תחיית המתים מן
הסודא. ס' שזכר במדרש דדרשין
בגמרא לקמיה מניין לתחיית המתים
מן המורה ואפי' יהא מודה ומאמין
שיחיו המתים אלא דלא רמיזא
באורייתא כופר הוא הואיל ועוקר
ש"ש תחיית המתים מן המורה מה לנו
ולאמונתו וכי מסיק הוא יודע שכן
הוא הלכך כופר גמור הוא:
אפיקורוס. מפרש בגמרא [נט:]: **ספרים**
החיונים. מפרש בגמרא [ק:]: **גמ'**
והי

תורה ממשלה בה שאפילו מעמיד לך חמה באמצע הרקיע אל תשמע לו תניא א"ר עקיבא חס ושלום
שהקדוש ב"ה מעמיד חמה לעוברי רצונו אלא כגון חנניה בן עוזר שמתחלתו נביא אמת ולבסוף נביא
שקר: וזממו בת כהן: מנהגי מילי אמר רב אחא בריה דרב איקא דתניא ר' יוסי אומר מה ת"ל^א ועשיתם
לו כאשר זמם לעשות לאחיו לפי שכל^ב המזוממין שבתורה זוממיהו ובעליהו כיוצא בהן בת כהן
^גהיא בשריפה ואין בועלה בשריפה זוממין איני יודע אם לו הוקשו אם לא הוקשו כשהוא
אומר לעשות לאחיו^ד לאחיו ולא לאחותו:

הדרן עלך אלו הן הנחנקין

כל ישראל י"ש להם חלק לעולם הבא שנאמר^א ועמד כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר ממעי
מעשה ידי להתפאר^ב ואלו שאין להם חלק לעולם הבא^ג האומר אין תחיית המתים מן
התורה ואין תורה מן השמים ואפיקורוס ר"ע אומר אף הקורא בספרים החיצונים^ד והלווחש על המכה
ואומר^ה כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך אבא שאל אומר אף
^וההוגה את השם באותיותיו^ז שלשה מלכים וארבעה הדיוטות אין להן חלק לעולם הבא שלשה מלכים ורבעם
אחאב ומנשה ר' יהודה אומר מנשה יש לו חלק לעולם הבא שנאמר^ח ויתפלל אליו^ט וישמע תחנתו
וישיבחו ירושלים למלכותו אמרו לו למלכותו השיבו ולא לחיי העולם הבא השיבו ארבעה הדיוטות
בלעם ודואג ואחיתופל וגחזי: **גמ'** וכל כך למה תנא הוא כפר בתחיית המתים לפיכך לא יהיה לו חלק
בתחיית המתים שכל מדותיו של הקב"ה^א מדה כנגד מדה דאמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן
מניין שכל מדותיו של הקב"ה מדה כנגד מדה שנאמר^ב ויאמר אלישע שמעו דבר ה' [וג'] כעת מחר פאה
סלת בשקל וסאתים שעורים בשקל בשער שומרון וכתיב^ג ויען השליש אשר^ד (המלך) נשען על ידו את איש
האלהים ויאמר הנה ה' עושה ארבות בשמים יהיה הדבר הזה ויאמר^ה הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל
וכתיב